

Til Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Sendt som e-mail til lovgivningoekonomi@skm.dk

Advokatanpartsselskabet
Adduco

Rådhuspladsen 16, 1. sal
1550 København V.

Telefon: +45 46 92 47 99
Mail: tmb@adduco.dk

CVR-nr. 31 48 38 91
Konto: 9217-2072305933

Dato: 2. november 2016

HØRINGSSVAR OVER FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF SKATTEFORVALTNINGSLOVEN OG LIGNINGSLOVEN (RETSSIKKERHEDSPAKKE II) (L 28) (SAGSNR.: 2016 - 2989)

Advokatanpartsselskabet Adduco sender herved høringssvar vedrørende ovenstående lovforslag, som senest er sendt i høring af Skatteministeriet den 5. oktober 2016.

1. GENERELLE BEMÆRKNINGER

Forslaget om omkostningsgodtgørelse for skattepligtige selskaber og fonde mv. imødekommes som et forslag, der er helt i tråd med Skatteministeriets intentioner om at forbedre retssikkerheden.

Desværre ses lovforslaget også at indeholde en række tiltag som på ganske indgribende vis begrænser den enkelte borgers retssikkerhed.

Advokatanpartsselskabet Adduco vil i det følgende gennemgå de dele af lovforslaget, som giver anledning til bemærkninger, og som, efter Advokatanpartsselskabet Adducos mening, er svære at forene med Skatteministeriets overordnede mål om at styrke retssikkerheden, samt sådanne forslag der ikke ses at stå mål med de forhold, som de er tiltænkt at løse.

2. SPECIFIKKE BEMÆRKNINGER

2.1 Forslagets § 1, nr. 4

I lovforslagets § 1, nr. 4 foreslås borgers ret til omkostningsgodtgørelse til bistand i klagesager vedrørende afgørelser om omkostningsgodtgørelse i henhold til skatteforvaltningslovens § 52, afskaffet.

Det følger af de almindelige bemærkninger, at sådanne klagesager kan inddeles i klager over honorarets størrelse og andre klager vedrørende spørgsmålet om fx. udgifter er godtgørelses-berettigede, eller om den sagkyndige har fornøden uddannelsesmæssig baggrund og praktiske erfaring i behandling af skattesager – altså klager vedrørende selve berettigelsen af kravet på omkostningsgodtgørelse.

Advokatanpartsselskabet Adduco har forståelse for, at man ønsker at begrænse adgangen til at klage over honorarets størrelse ved at afskære adgangen til omkostningsgodtgørelse i klagesagen af de grunde, der er anført i de almindelige bemærkninger.

Vi er dog uforstående overfor, hvorfor man foreslår at afskaffe borgers adgang til omkostningsgodtgørelse for udgifter til sagkyndig bistand i en sag vedrørende afslag på omkostningsgodtgørelse – altså om selve berettigelsen af kravet på omkostningsgodtgørelse. Borgeren vil i den situation have indrettet sig på at føre en sag mod SKAT i den tro, at relaterede udgifter til sagkyndig bistand var dækket af reglerne om omkostningsgodtgørelse.

Konsekvensen er altså den, at borgeren vil have ført en sag mod SKAT, som meget vel kunne være vundet, hvor borgeren reelt tvinges til selv at skulle betale udgifterne til den sagkyndige bistand, idet adgangen til at få afslagets rigtighed prøvet reelt afskæres. Borgeren har jo ingen forudsætninger for at vurdere rigtigheden af afslaget og juraen bag, ligesom udsigten til yderligere udgifter til førelse af klagesagen over afslaget vil afholde borgeren fra at engagere nødvendig sagkyndig bistand.

En sådan reel begrænsning af borgerens prøvelsesmuligheder i en situation, hvor behovet for juridisk bistand er udtalt stort, er retssikkerhedsmæssigt stærkt kritisabelt, og det er åbenlyst, at begrænsningen strider mod hele formålet med reglerne for omkostningsgodtgørelse.

Skatteforvaltningslovens § 52 er en direkte videreførelse af den tidligere skattestyrelseslovs § 33A. Skattestyrelseslovens § 33 A blev indsat ved lov nr. 464 af 31. maj 2000, hvor reglerne i lov nr. 233 af 23. maj 1984 om omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager blev indskrevet som et nyt kapitel 3A i skattestyrelsesloven.

Bestemmelsen fik sin nuværende formulering ved lov nr. 388 af 6. juni 2002 (§ 1, nr. 1), hvor bl.a. godtgørelsessatsen blev ændret, og der blev indført 100 % godtgørelse såfremt den godtgørelsesberettigede person i sagen fik fuldt medhold eller medhold i overvejende grad. Om baggrunden for denne ændring er bl.a. anført følgende i lovforlagets bemærkninger til § 1, nr. 1 (lovforslag nr. 54 af 17. januar 2002):

"Det foreslås, at ordningen forbedres, således at der ydes en godtgørelse på 100 pct., hvis den skatte- eller afgiftspligtige opnår fuldt medhold eller medhold i overvejende grad.

Baggrunden herfor er, at det forekommer urimeligt, at selv om den skatte- eller afgiftspligtige vinder sin sag, kan vedkommende stå tilbage med et økonomisk tab, fordi godtgørelsen efter de gældende regler kun dækker halvdelen af udgifterne til sagkyndig bistand m.v.

Med forslaget vil disse urimeligheder blive fjernet."

Lige præcis den situation, som man ønskede at undgå i 2002 – nemlig at borgeren stod tilbage med en udgift til sagkyndig bistand i en sag, der blev vundet i overvejende grad eller fuldt ud – genskabes med nærværende lovforslag.

Det fremhæves, at Skatteministeriets bevæggrunde for at begrænse incitamentet til at klage over fastsatte honorarstørrelser ikke kan overføres på ovenstående situation, og at der ikke er samme udtalte behov for at beskytte borgeren, når klagen vedrører honorarets størrelse.

Advokatanpartsselskabet Adduco indstiller derfor, at lovforslaget præciseres til ikke at omfatte klage over eller indbringelse af afgørelse vedrørende afslag på omkostningsgodtgørelse for administrativ myndighed eller domstol.

Endvidere bør det sikres, at der er adgang til 100 % omkostningsgodtgørelse i sager, hvor Skatteministeriet indbringer en afgørelse vedrørende omkostningsgodtgørelse for domstolene, jf. skatteforvaltningslovens § 52, stk. 2, idet det antages, at lovforslaget ikke har til hensigt at afskære borgeren adgang til sagkyndig bistand i den situation, hvor sagen forudsætningsvist må vedrøre et principielt spørgsmål, som Skatteministeriet ønsker prøvet ved domstolene.

2.2 Forslagets § 1, nr. 6 og 11

I de almindelige bemærkninger og de konkrete bemærkninger til forslagets § 1, nr. 6 og 11, ses disse forslag tydeligt at være begrundet i et stigende problem med åbenbart urimelige honorarkrav i sager, hvor den sagkyndige ikke er advokat eller knyttet til en brancheorganisation med klagenævn.

Det synes således ikke at være et problem med advokaters honorarkrav, som generelt også må antages at være ansat rimeligt i henhold til gældende regulering heraf, jf. retsplejelovens § 126. Til støtte herfor fremhæves de i bemærkningerne indeholdte statistikker hvoraf det fremgår, at SKAT i perioden 2011-2015 alene har haft anledning til at indbringe 69 sager for Advokatnævnet og øvrige brancheorganisationers klagenævn.

Det står endvidere klart, at der i henhold til gældende praksis, hvor SKAT indbringer spørgsmålet om rimeligheden af en advokats salær for Advokatnævnet, jf. retsplejelovens § 146, stk. 1, allerede er velfungerende kontrolforanstaltninger, hvor rimelighedsvurderingen foretages af særligt kvalificerede folk med branchekendskab, som har til hensigt at sikre, at der ikke ansøges om omkostningsgodtgørelse for urimelige honorarer.

På den baggrund indstilles det, at lovforslaget præciseres, således at der alene er adgang for SKAT til helt eller delvis nægtelse af udbetaling af omkostningsgodtgørelse inden den nærmere undersøgelse af honorarkravets rimelighed – også i aconto anmodninger – i sager, hvor bistandsyderen ikke er medlem af en brancheorganisation med klagenævn.

Bestemmelserne vil ud fra proportionalitetsbetragtninger derved også begrænses til at regulere præcis den slags sager, som SKAT har konstateret et stigende problem i, ligesom der ikke laves om på et allerede

velfungerende system, der historisk ses at have sikret ansættelse af honorarer, der ikke er åbenbart urimelige.

2.3 Forslagets § 1, nr. 14

Lovforslagets § 1, nr. 14 indeholder forslag om hjemmel til meget omfattende og indgribende kontrolforanstaltninger, der ikke ses at være proportionelle med det meget konkrete misbrug af omkostningsgodtgørelsesordningen, som SKAT ifølge lovbemærkningerne har mistanke om.

Såfremt SKAT ønsker at afværge et eventuelt misbrug bestående af bistandsydere kreditering af salærkrav, der ikke opnås godtgørelse for, bør kontrolbeføjelserne begrænses til alene at vedrøre dokumentation relateret til den konkret udstedte faktura, der er søgt omkostningsgodtgørelse for.

Advokatanpartsselskabet Adduco kan i det hele tiltræde det forslag til ordning, som Advokatrådet foreslår i deres høringsvar af 15. august 2016, idet den ordning netop ses at være proportionel i forhold til ønsket om at undgå misbrug af omkostningsgodtgørelsesordningen. Endvidere tiltrædes de retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, der er fremhævet i forhold til forslagets nuværende form.

2.4 Forslagets § 3, stk. 10-13

Lovforslagets § 3, stk. 10-13, udgør et helt uhørt brud på den enkelte borgeres retssikkerhed, og begrundelserne for forslagene synes at mangle nogen form for saglighed.

Ser man overordnet på området for fradrag for forbedringer følger det af de almindelige bemærkninger, at der pr. 1. august 2016 verserede 13.400 sager om fradrag for forbedringer ved klageinstanser, heraf 10.000 ved Landsskatteretten. Reglerne om fradrag for forbedringer er afskaffet, og det er derfor ikke længere muligt at klage over manglende fradrag for forbedringer. Det totale antal sager på 13.400 kan derfor ikke stige.

Årsagen til de 13.400 sager kan alene tilskrives SKATs og klageinstansernes mangeårige ukorrekte håndtering af området.

Reglerne om fradrag for grundforbedringer blev afskaffet ved lov nr. 925 af 18. september 2012, der trådte i kraft med virkning fra 1. januar 2013. I bemærkningerne til lovforslag nr. 198 af 14. august 2012, er bl.a. anført følgende:

"De eksisterende regler om grundforbedringsfradrag er som nævnt vanskeligt at administrere for såvel borgerne som SKAT. Dette skyldes flere forhold. For det første mangler der i lovgivningen en klar definition af, hvad det er for nogen udgifter, som grundforbedringsfradraget kan omfatte. Dernæst er det uklart, hvordan og hvornår de pågældende udgifter skal kunne dokumenteres."

Videre anføres det:

"Et kompliceret regelsæt og en uensartet administration i den tidligere vurderingsorganisation bevirkede, at der rundt omkring i landet kunne findes mange udstykninger, hvor det var uklart om grundforbedringsfradraget var fastsat korrekt."

Lovgiver og Skatteministeriet har altså uanset, at vurderingsloven har rødder tilbage til 1922 undladt at sørge for, at reglerne blev gjort klare og forståelige, og anerkender, at området ikke har været håndteret hensigtsmæssigt og korrekt.

At der er tale om et kompliceret regelsæt, som har budt og fortsat byder vurderingsmyndighederne visse vanskeligheder, illustreres tillige af Rigsrevisionens beretning til statsrevisorerne om den offentlige ejendomsvurdering af august 2013, hvor myndighederne blev kraftigt kritiseret for deres håndtering af området. Af rapportens hovedkonklusion fremgår bl.a. følgende:

"Rigsrevisionen finder, at Skatteministeriet har forvaltet området for ejendomsvurdering meget kritisabelt vel vidende, at området længe har været problemfyldt. Alle borgere og virksomheder er dermed ikke sikre på at få en lige og fair behandling, når SKAT vurderer deres ejendomme.

(...)

Problemerne på området har eksisteret i mange år. Skatteministeriet overtog vurderingsopgaven i 2003, bl.a. med det formål at øge kvaliteten og ensartetheden i ejendomsvurderingerne. Ministeriet har været vidende om problemerne på vurderingsområdet generelt siden 2003 og konkret siden 2007.

Undersøgelsen har vist, at Skatteministeriet og SKAT ikke har arbejdet målrettet på at forbedre forvaltningen af vurderingsområdet, fx ved at opstille mål for kvalitet og resultater. Tværtimod har SKAT forringet eller fravalgt dele af vurderingsopgaven, bl.a. ved vurderingerne i 2010 og 2011. Opgaven er desuden efter ministeriets egen opfattelse ikke i alle tilfælde udført i overensstemmelse med lovgivningen. Hertil kommer, at kammeradvokaten har vurderet, at SKATs praksis i sager om ekstraordinær genoptagelse har været klart ulovlig og ansvarspådragende."

De nu ophævede regler om fradrag i grundværdien for forbedringer indeholder overordnet set to betingelser, der begge skal opfyldes for at retten til fradrag indtræder. For det første skal der være tale om en grundforbedring, der har medført en stigning af værdien af den ubebyggede grund, og for det andet skal denne være bekostet af grundejeren. Begge betingelser volder betydelige vanskeligheder i praksis, hvilket det store antal sager illustrerer.

For så vidt angår betingelsen om grundforbedringens værdiforøgende karakter er retsstillingen omkring, hvilken juridisk ramme denne skal vurderes efter ganske uklar – også selvom det er Skatteministeriets opfattelse, at praksis fra Højesteret er klar.

Dette følger af seneste praksis fra Østre Landsret, hvor tre forskellige afdelinger af Østre Landsret er kommet frem til tre forskellige udlægninger af, hvilke grundforbedringer, der er omfattet af myndighedernes praksis om fradrag for grundforbedringer. Se hertil SKM 2015, 89 Ø, SKM 2016, 417 Ø og SKM 2016, 326 Ø, der blev hovedforhandlet sammen, samt Østre Landsrets endnu ikke offentliggjort dom af 27. maj 2016 (B-1606-14). SKM 2015, 89 Ø samt den endnu ikke offentliggjorte dom af 27. maj 2016 blev vundet af grundejerne, mens SKM 2016, 417 Ø og SKM 2016, 326 Ø blev vundet af Skatteministeriet.

Grundejeren i SKM 2016, 417 Ø og SKM 2016, 326 Ø ansøgte Procesbevillingsnævnet om tilladelse til anke til Højesteret. En ansøgning som Skatteministeriet tiltrådte grundet de konkrete sagers principielle karakter. Procesbevillingsnævnet gav tilladelse til anke, og Højesteret skal derfor nu tage stilling til spørgsmålet.

Landsskatterettens praksis for, hvilke grundforbedringer der er omfattet af myndighedernes praksis om fradrag for grundforbedringer, er siden i hvert fald sommeren 2012 blevet væsentlig mere restriktiv end tidligere. Dette fremgår bl.a. af Østre Landsrets præmisser i SKM 2015, 89 Ø. Landsskatteretten har dog bl.a. i SKM 2015, 416 LSR, udtalt at Landsskatteretten ikke vil følge SKM 2015, 89 Ø, ligesom Landsskatteretten heller ikke ses at følge Østre Landsrets endnu ikke offentliggjorte dom af 27. maj 2016.

For så vidt angår betingelsen om grundejerens bekostning fremgår det bl.a. af forarbejderne til lov nr. 925 af 18. september 2012, som citeret ovenfor, side 4, nederst, at det er uklart "*hvordan og hvornår de pågældende udgifter skal kunne dokumenteres*".

Det var bl.a. denne usikkerhed, der førte til, at lovgiver samtidig med ophævelsen af reglerne om fradrag for grundforbedringer, skærpede kravet til den dokumentation, der skal foreligge for at opfylde betingelsen om, at forbedringen skal være bekostet af grundejeren. Således blev der i § 3, stk. 6 i lov nr. 925 af 18. september 2012 indført krav om fremlæggelse af bestemte former for dokumentation i relation til grundforbedringsfradrag.

Praksis viser, at det fortsat er uklart, hvordan bevisbyrden for grundejerens bekostning skal løftes, samt hvilke krav der kan stilles til styrken af beviset efter de regler, som fradragsagerne skal afgøres efter (de frem til 1. januar 2013 gældende regler).

Efter ophævelsen af reglerne om fradrag for forbedringer og indførelsen af det skærpede dokumentationskrav, der kun gælder for anmodninger om fradrag, der indgives i en overgangsperiode fra 1. januar 2013 til 1. maj 2013, er kravene til opfyldelse af betingelsen om ejers bekostning fra Landsskatterettens side blevet skærpet markant.

At Landsskatteretten efter lovens indførelse har anlagt for strenge krav til sandsynliggørelse af ejers bekostning i sine afgørelser illustreres ved flere byretsdomme, herunder SKM 2013, 829 BR, SKM 2013, 791 BR, SKM 2014, 541 BR, SKM 2016, 240 BR samt en endnu ikke offentliggjort dom afsagt af Retten i Roskilde den 30. september 2016 i sag nr. BS 1A-1994/2015.

Den dokumentation, der typisk fremlægges i fradragssager til opfyldelse af betingelsen om ejers bekostning, er ofte ikke begrænset til dokumentation, som den enkelte grundejer ligger inde med.

I fradragssager findes dokumentationen – udover hos den enkelte grundejer – bl.a. følgende steder (ikke udtømmende):

- hos den (total)entreprenør, der har byggemodnet og solgt grunden til grundejeren;
- hos rådgivere (ingeniører, arkitekter m.v.), der har bistået grundejeren/(total)entreprenøren med byggemodning;
- ved gennemgang af støttesagen for støttede byggerier;
- ved kommunale byggemodninger ved gennemgang af kommunens udstyknings-/modningsregnskaber og salgssager;
- ved gennemgang af byrådsmødereferater;
- ved gennemgang af den enkelte ejendoms byggesag hos kommunen;
- ved gennemgang af Boligministeriets BOSSINF system;
- hos Statens Administration;
- hos leverandører af IT-systemer til boligselskaber ved gennemgang af back up af bogføringssystemer;
- ved gennemgang af grundejerens lånesag hos bank og/eller realkreditinstitut;
- hos respektive forsyningsselskaber;
- hos Landsbyggefonden;

Det er således ofte en kompliceret og ressourcekrævende proces at finde lige præcis den dokumentation, der er tilstrækkelig til at opfylde betingelsen om ejers bekostning.

Til videre støtte for fradragssagernes komplicerede karakter, samt SKATs og klageinstansernes mangelfulde håndtering af disse sager kan henvises til statistikker for allerede afgjorte sager.

CEPOS kom den 13. februar 2013 med et notat foranlediget af regeringens forslag om ændring af klagestrukturen på skatteområdet. Det fremgår af notatet, at Landsskatteretten historisk set ændrede 77 % af vurderingsnævnenes afgørelser inden for vurderingsområdet.

Skatteankestyrelsen har i juni 2016 offentliggjort en publikation om sagsstatistikker for 2015, og det fremgår heraf, at Landsskatteretten stadig er den klageinstans, der ændrer flest afgørelser. Som nævnt i bemærkningerne, er det netop Landsskatteretten, der træffer afgørelse i langt hovedparten af fradragssagerne.

Det er dog ikke kun Landsskatteretten, som ændrer afgørelser. Advokatanpartsselskabet Adduco har repræsenteret boligejere i 47 retssager inden for vurderingsområdet, der er afgjort i 2016. I hele 60 % af sagerne er borgeren anset som den vindende part.

På den baggrund er det ubegribeligt, hvordan Skatteministeriet kan begrunde forslaget om afskaffelse af omkostningsgodtgørelse i sager vedrørende fradrag for forbedringer med, at sådanne sager oftest er af konkret og teknisk karakter, hvortil sagkyndig bistand ikke er nødvendig.

Ovenstående viser tydeligt, at sager vedrørende fradrag for forbedringer er et særligt kompliceret område. I disse sager er behovet for sagkyndig bistand derfor netop udtalt stort. Den enkelte borger vil ikke selv være i stand til, og ikke kan forventes, at kunne varetage sagen uden juridisk bistand.

Dette gør sig endnu mere gældende i sager, som foruden fradrag for forbedringer også vedrører enten grundværdi, den omberegnete grundværdi/ejendomsværdi og/eller ejendomsværdien, hvor grundejeren slet ingen forudsætninger har for at foretage den juridiske og materielle vurdering af, om de af SKAT ansatte værdier er korrekte, men som Skatteministeriet også ses at ville undtage for reglerne for omkostningsgodtgørelse.

Der ses ingen saglig grund til at begrænse borgerens retssikkerhed ved at undtage et enkelt område (sager om fradrag for forbedringer) fra de ellers gældende regler om omkostningsgodtgørelse. Det forekommer dog sandsynligt, at forslaget om afskaffelse af omkostningsgodtgørelse mere er begrundet i et forsøg på at afbøde konsekvenserne af SKATs og klageinstansernes mangelfulde håndtering af området, hvilket i sig selv er retssikkerhedsmæssigt uhørt.

Skatteministeriet anfører, at forslaget om afskaffelse af omkostningsgodtgørelse i fradragssager flugter med de almindelige regler om, at klagebehandling ved vurderingsankenævnene ikke berettiger til omkostningsgodtgørelse.

Det er dog særdeles svært at forstå det saglige i det argument. Sagerne er blevet indbragt for Landsskatteretten, hvor der netop er adgang til omkostningsgodtgørelse. Adgangen til at kunne indbringe SKATs afgørelser for Landsskatteretten blev indført ved skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 5 ud fra retssikkerhedsmæssige betragtninger, der skulle sikre, at borgeren kunne vælge den ypperste administrative instans til behandling af deres klagesag.

CEPOS anfører i deres høringssvar til lovforslag nr. 212 af 24. april 2013 (ny klagestruktur på skatteområdet), følgende vedrørende borgerens manglende adgang til at kunne få sin sag behandlet af Landsskatteretten i lovforslagets fremsatte form:

"Når vurderingsankenævnene i langt de fleste tilfælde træffer afgørelser, som bliver ændret af Landsskatteretten, så rejser det en ny og åbenlys retssikkerhedsmæssig problemstilling, hvis disse sager fremover skal finde sin endelige administrative afgørelse i vurderingsankenævnene og ikke længere kan indbringes for Landsskatteretten."

Skatteministeriet anførte hertil:

"Lovforslaget er justeret, så klageren får mulighed for at vælge, at en sag, som efter lovforslaget visiteres til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten."

Det er svært at forstå, hvad der er sket siden strukturændringen, og hvorfor der ikke længere er samme retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, som førte til introduktionen af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 5. Under alle omstændigheder bør det stå klart, at grundejeren i en fradragssag har haft en helt legitim ret til at vælge behandling ved Landsskatteretten, herunder ret til omkostningsgodtgørelse.

Det forhold illustrerer også det cirkulære ved Skatteministeriets argumentation. Der er jo ikke tale om, at grundejeren i udgangspunktet ikke har ret til omkostningsgodtgørelse, hvorfor der heller ikke er et behov for, at borgeren afskæres omkostningsgodtgørelse ved vurderingsankenævnets behandling af sagen, herunder særligt fordi borgeren ikke har valgt vurderingsankenævnet, men behandlingen alene er et resultat af lovforslagets tvangsmæssige flytning af behandlingen til vurderingsankenævnene.

Ses der isoleret på argumentationen for at lade vurderingsankenævnene afgøre klager over fradragssagerne savner dette forslag selvstændigt rationale udover, at Skatteministeriet bruger flytningen til støtte for afskaffelse af omkostningsgodtgørelse i sagerne.

Det bærende argument i bemærkninger til lovforslagets § 3, stk. 10-11, er, at flytningen af fradragssagerne vil spare tid og frigive ressourcer. Med strukturændringen på skatteområdet fungerer Skatteankestyrelsen som sekretariat for såvel vurderingsankenævnene som for Landsskatteretten. De skal således stadig behandle de 13.400 sager. Af Skatteankestyrelsens seneste rapport, Kvartalsvis rapportering til Skatteudvalget 4. kvartal 2015, til Skatteudvalget fremgår det tydeligt, at problemet med afviklingen af sagerne ikke er afsigelsen af afgørelser, men Skatteankestyrelsens forudgående behandling af sagerne. Der synes således ikke at være grundlag for at antage, at forslagene vil resultere i kortere sagsbehandlingstider.

Tværtimod synes det mere nærliggende at konkludere, at flytningen af afgørelserne til vurderingsankenævnene, sikringen af tilstedeværelse af den fornødne faglige kompetence i vurderingsankenævnene, og Skatteankestyrelsens deltagelse i møder rundt om i landet vil betyde, at den enkelte borger vil opleve, at sagsbehandlingstiden øges.

Dette understøttes endvidere af, at det af Skatteankestyrelsens publikation om sagsstatistikker 2015 fremgår, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i vurderingsankenævnene er steget fra 15,5 måneder i 2014 til 22,7 måneder i 2015. En sådan stigning i sagsbehandlingstiden i vurderingsankenævnene indikerer ikke ligefrem, at der er overskud af kapacitet til at behandle de 13.400 sager i et hurtigere tempo end Landsskatteretten. Det bemærkes i den sammenhæng, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i Landsskatteretten (og Skatteankestyrelsen) i 2015 er på 15 måneder.

Baseret på ovenstående synes det nærliggende for Advokatanpartsselskabet Adduco at konkludere, at lovforslagets § 3, stk. 10-13, alene tjener det formål at afskære borgere, der har klaget over deres fradragsansættelse, adgangen til omkostningsgodtgørelse for udgifter til sagkyndig bistand, med henblik på at begrænse konsekvenserne af myndighedernes egen mangelfulde håndtering af området.

At der er støtte for denne konklusion følger af det forhold, at de 13.400 sager er verserende. Disse er anlagt af borgeren ved mellemkomst af sagkyndig bistand i tiltro til, at udgifterne til repræsentationen er omfattet af de gældende regler for omkostningsgodtgørelse.

Afskaffes omkostningsgodtgørelsen i disse sager som foreslået, vil borgeren reelt afskæres fra at lade sig repræsentere af en sagkyndig, da udgifterne forbundet hermed vil være for høje selv at skulle bære.

Borgeren står altså tilbage med en sag, som borgeren ikke forstår, og er økonomisk afskåret fra at søge sagkyndig bistand til uden at påføre sig omfattende udgifter. Borgeren vil i den situation kunne vælge at trække sagen eller føre den til ende selv. Begge situationer er bedre for Skatteministeriet i forhold til, hvis borgeren var repræsenteret af en sagkyndig.

For det første vil sager, der trækkes, resultere i, at sagen slutes uden at det materielt rigtige resultat nødvendigvis opnås, hvorved afledte tilbagebetalinger spares. I disse sager vil omkostningsgodtgørelsen for allerede afholdte udgifter reduceres til 50 %, og udbetaling af 100 % godtgørelse, såfremt sagen var blevet vundet, undgås.

På tilsvarende vis i sager, hvor borgeren repræsenterer sig selv, vil sandsynligheden for, at sagen ikke vindes være væsentligt større end hvis borgeren var repræsenteret ved sagkyndig bistand, hvorved borgeren alene får dækket 50 % af allerede afholdte udgifter, ligesom at en eventuelt afledt tilbagebetaling af et materielt rigtigt resultat spares.

Således ses forslagene aldeles velegnede til at begrænse konsekvenserne af SKATs og klageinstansernes anerkendte fejlhåndtering af reglerne om fradrag for forbedringer.

3. AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER

Baseret på ovenstående gennemgang står det klart, at der i forslaget er indeholdt en række bestemmelser, som stiller alvorlig tvivl ved forslagets karakter af at være en styrkelse af den enkelte borgers retssikkerhed.

For Advokatanpartsselskabet Adduco er forringelsen af retssikkerheden så udtalt, at det er uforståeligt, hvordan Skatteministeriet kan vælge at benævne forslaget for en retssikkerhedspakke.

Godt nok introduceres omkostningsgodtgørelse for skattepligtige selskaber og fonde, hvilket udgør en reel styrkelse af retssikkerheden, men hvis denne introduceres på bekostningen af grundejernes adgang til omkostningsgodtgørelse for udgifter til bistand i fradragsager, synes den overordnet styrkelse af retssikkerheden at udeblive.

Grundejerne er typisk lejere i almene boligselskaber, hvor ejendomsskatten indgår som et element i lejefastsættelsen, andelsboligforeninger og almindelige parcelhusejere, hvor hverken økonomi eller ressourcer er stærke sammenholdt med et selskab, som efter gældende regler endda har mulighed for at fratække udgifter til førelse af sager mod SKAT.

Det bliver således lejerne og den almindelige parcelhusejer, der kommer til at finansiere genindførelsen af omkostningsgodtgørelse for skattepligtige selskabet og fonde, som ellers har haft adgang til at få dækket udgifter til bistand via fradragsreglerne, men uden at grundejerne får samme mulighed.

Lovforslaget er ikke en samlet styrkelse af retssikkerheden, når det frarøver den enkelte borgers mulighed for at få prøvet rigtigheden af SKATs afgørelse på et område, som myndighederne har anerkendt håndteret mangelfuldt igennem en længere årrække, med det reelle sigte at begrænse konsekvenserne heraf.

Med venlig hilsen

Tue Martin Berg
Advokat, daglig leder

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

lovgivningoekonomi@skm.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 4. november 2016
SAGSNR.: 2016 - 2989
ID NR.: 427940

Høring over forslag om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Retssikkerhedspakke II) (L 28)

Skatteministeriet har ved e-mail af 5. oktober 2016 sendt § 1, nr. 9, og § 3, stk. 10-13, til forslag om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (L 28) i høring med anmodning om at modtage Advokatrådets eventuelle bemærkninger. I forhold til det udkast, som blev sendt i høring den 24. juni 2016, er lovforslaget blevet udbygget med disse nye bestemmelser.

Advokatrådet fastholder i det hele de bemærkninger, som fremgår af rådets høringssvar til det tidligere lovudkast, som vedlægges i kopi. Det nye udkast giver endvidere Advokatrådet anledning til følgende supplerende bemærkninger:

Til § 1, nr. 9

Efter lovforslagets § 1, nr. 9, kan der ikke ydes omkostningsgodtgørelse, hvis en vurderingssag indbringes for domstolene efter overspringsreglen i skatteforvaltningslovens § 48, stk. 2. Bestemmelsen har efter lovforslagets § 3, stk. 3, virkning for afgørelser, som indbringes for domstolene den 5. oktober 2016 eller senere. Dog godtgøres udgifter til sagkyndig bistand, som afholdes i perioden 5. oktober 2016 til 31. december 2016, efter de almindelige regler i skatteforvaltningslovens kapitel 19.

Skatteforvaltningslovens § 48, stk. 2, beskytter borgerne mod, at Skatteankestyrelsen "sylvter" deres sager. Det er en bestemmelse, som har til formål at beskytte borgernes retssikkerhed, og Advokatrådet finder det derfor retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at man fjerner adgangen til at få godtgjort rådgiverudgifter, hvis man gør brug af bestemmelsen. Beskyttelseshensynet i § 48, stk. 2, bliver dermed reelt udvandet med forslaget.

Den retssikkerhedsmæssige beskyttelse, man ønsker at fjerne med forslaget, er ikke proportional med målet. Af de 13.400 potentielle verserende sager om fradrag for forbedring af grundværdi (FFF-sager), som man ifølge lovbemærkningerne frygter,

vil kunne blive indbragt, er der så vidt vides maksimalt blevet indbragt 20. Udgifterne til førelse af en domstolssag, herunder ved pålagte sagsomkostninger til Skatteministeriet, medfører således en mærkbar og naturlig begrænsning på antallet af sager, der vil blive oversprunget.

Det er endvidere ubegrundet og uproportionalt, at reglen skal gælde for *alle* vurderingssager, hvis bestemmelsen skal ses som en forlængelse af den foreslåede ændring i § 3, stk. 10-13. Situationen er således uforandret for alle vurderingssager, der ikke vedrører fradrag for forbedringer, og som dermed ikke er omfattet af § 3, stk. 10-13.

Til § 3, stk. 10-13

Efter lovforslagets § 3, stk. 10-13, overføres FFF-sagerne fra Landsskatteretten til vurderingsankenævnene med enkelte undtagelser pr. 1. januar 2017. Der ydes ikke omkostningsgodtgørelse for sagkyndigt arbejde, som udføres efter lovens ikrafttræden, i de sager, som overføres til vurderingsankenævnene. Fordelingen af FFF-sagerne på vurderingsankenævn fastsættes i en bekendtgørelse.

Advokatrådet finder det meget problematisk, at der ændres på omkostningsgodtgørelsen for *verserende* sager. Beslutningen om at føre disse sager er taget, men med den foreslåede lovændring ændres spillereglerne herfor.

Omkostningsdækningen for partsrepræsentantens arbejde i Landsskatteretten vil frem til 1. januar 2017 være afhængig af medholdsvurderingen i sagen. Det betyder, at grundejeren – hvis denne pr. 1. januar 2017 vælger at trække sagen, fordi han eller hun ikke kan håndtere sagen selv – alene får dækket 50 % af de udgifter, som han eller hun *allerede* påtog sig inden den 1. januar 2017. Hvis grundejeren i stedet vælger fremover at repræsentere sig selv – og dermed næppe får overvejende medhold i sagen – får grundejeren også kun dækket 50 %.

Forslaget medfører således, at man i verserende sager påfører borgere en udgift på 50 % af partsrepræsentantens salær, uanset hvordan de agerer. Enten skal forslaget fjernes, eller også skal det suppleres med en bestemmelse om, at der betales 100 % i omkostningsgodtgørelse for arbejde, der er udført op til tvangsflytningstidspunktet, uanset udfaldet af sagen efterfølgende. Hvis man ikke gør en af disse to ting, sætter man en lang række borgere i en helt uhørt retsstilling, der vil føre til store tab.

Det anføres i afsnit 3.3.2 i de almindelige bemærkninger: "*Afgørelsen i disse sager vil typisk bero på fremlæggelse af dokumentation, hvortil sagkyndig bistand som udgangspunkt ikke er nødvendig.*" Dette er imidlertid efter Advokatrådets opfattelse ikke korrekt.

I bemærkningerne til lovforslag nr. 198 af 14. august 2012 er anført følgende:

"De eksisterende regler om grundforbedringsfradrag er som nævnt vanskelige at administrere for såvel borgerne som SKAT. Dette skyldes flere forhold. For det første mangler der i lovgivningen en klar definition af, hvad det er for nogen udgifter, som grundforbedringsfradraget kan omfatte. Dernæst er det uklart, hvordan og hvornår de pågældende udgifter skal kunne dokumenteres."

Videre er det anført:

"Et kompliceret regelsæt og en uensartet administration i den tidligere vurderingsorganisation bevirkede, at der rundt omkring i landet kunne findes mange udstykninger, hvor det var uklart om grundforbedringsfradraget var fastsat korrekt."

At der er tale om et kompliceret regelsæt, som i praksis er svært at administrere, bekræftes tillige af, at vurderingsankenævnsagerne ifølge oplysningerne i Skatteankestyrelsens pjece om sagsstatistikker 2015 er den sagskategori, hvor der sker flest ændringer i klageinstansen. Der er på denne baggrund et klart behov for at føre klagesager på dette område, ligesom der under hensyntagen til kompleksiteten i sagerne er et klart behov for professionel bistand.

Hvis lovforslaget vedtages, vil mange helt almindelige grundejere ikke længere kunne lade sig repræsentere i en skattesag. De vil ganske enkelt ikke have råd, hvis der ikke er omkostningsgodtgørelse. Borgerne vil således være efterladt med et valg mellem enten at trække sagen eller at repræsentere sig selv, og borgerne vil dermed komme til at stå alene mod SKAT på et område, hvor SKAT og vurderingsankenævnene har meget høje fejlprocenter. Denne situation er efter Advokatrådets opfattelse meget betænkelig.

Forslaget er begrundet i en tidsbesparelse. Dette er uforståeligt. Flaskehalsen er Skatteankestyrelsen, der også betjener vurderingsankenævnene. Forslaget kan derfor ikke frigive ressourcer til at behandle flere sager på området og reelt synes der nærmere at være tale om en spareøvelse. Denne spareøvelse medfører imidlertid en væsentlig ringere retssikkerhed for lejere i almene boligselskaber, andelsboligforeninger og almindelige parcellhusejere. Det må i øvrigt forventes, at sagsbehandlingstiden vil stige, da Skatteankestyrelsen skal bruge flere ressourcer som følge af mødedeltagelse i møder rundt om i landet.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

Fra: Bo Sandberg< bsa@danskbyggeri.dk>
Sendt: 1. november 2016 01:55
Til: JP-Lovgivning og Økonomi
Cc: Britt Rasmussen
Emne: SV: Høring af forslag om Retssikkerhedspakke II, L 28 (j.nr.15-2232670)

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Til SKM!

Dansk Byggeri henviser til vores høringssvar i samme sag, j.nr. 15-2232670, afsendt 15. august d.å.

I forhold til de to nye bestemmelser i den aktuelle høring, har Dansk Byggeri ingen bemærkninger.

Venlig hilsen
Bo Sandberg
 Cheføkonom
 Analyseafdelingen
 Tlf. direkte: 72 16 01 42 · Mobil: 28 50 38 19

 <http://www.danskb>

Vi samler byggeri, anlæg og industri

Nørre Voldgade 106 · 1358 København K
www.danskbyggeri.dk · [Abonner på nyheder](#)

Fra: JP-Lovgivning og Økonomi [<mailto:lovgivningoekonomi@skm.dk>]

Sendt: 5. oktober 2016 13:28

Til: Advokatrådet (samfund@advokatsamfundet.dk); AERådet; ATP; Margrethe Nørgaard; Cepos; Cevea; Dansk Aktionærforening; infoDB; Dansk Erhverv; Dansk Told & Skatteforbund; danske advokater; Datatilsynet; Den Danske Dommerforening; DI (di@di.dk); Domstolsstyrelsen; Erhvervsstyrelsen; Finansrådet; Foreningen Danske Revisorer; FSR - Danske Revisorer; JP-Foreningen af Danske Skatteankenævn (FDS); Forsikring og pension; Håndværksrådet; Investeringsfundsbrachen; Kommunernes Landsforening; Kraka; Landbrug & Fødevarer; Skatteankestyrelsen; Realkreditforeningen; Realkreditrådet; 'info@seges.dk'; Skatteankestyrelsen; Jesper Kiholm Andersen; Heidi Junker Knudsen

Emne: Høring af forslag om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Retssikkerhedspakke II) (L 28)

Vedlagt følger høring af forslag om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Retssikkerhedspakke II) (L 28)

Høringsfristen er senest onsdag den 2. november 2016 kl. 12.00.

Med venlig hilsen

Dorte Larsen
 Sekretær
 Koncernstyring
 Økonomi og Tilsyn
 Nicolai Eigtveds Gade 28, 1402 København K

E-mail: dl@skm.dk
 Telefon: (+45) 72 37 47 31

Skatteministeriet
Att.: Tony Gønge Nielsen
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

2. november 2016

Genindførelse af omkostningsgodtgørelse for selskaber og fonde

Dansk Erhverv har den 5. oktober 2016 modtaget et lovforslag om lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Omkostningsgodtgørelse til skattepligtige selskaber og fonde, udskydelse af søgsmålsfristen ved klage til ombudsmanden, overførelse af sager om fradrag for forbedring af grundværdi fra Landsskatteretten til vurderingsankenævnene, ingen omkostningsgodtgørelse ved påklage af afgørelser om godtgørelse og ved overspringelse af klageinstans i sager om ejendomsvurdering, initiativer til imødegåelse af misbrug af godtgørelsesordningen mv.) i høring.

Overordnet set vil Dansk Erhverv rose regeringen for med dette lovforslag at løse et stort retssikkerhedsmæssigt problem, nemlig den manglende omkostningsgodtgørelse for selskaber og fonde. Den manglende omkostningsgodtgørelse har både medført en forskelsbehandling mellem selskaber og fonde på den ene side og personligt drevne virksomheder på den anden side. Derudover har det også været problematisk retssikkerhedsmæssigt, at vigtige og principielle skattesager aldrig er blevet ført for domstolene på grund af den økonomiske byrde for selskaberne og fondene, selv hvis de skulle gå hen og vinde sagen. Dette har medført en betydelig forøgelse af procesrisikoen.

Dansk Erhverv vil fremhæve, at det på trods af lovforslaget fortsat ikke vil være muligt at få omkostningsgodtgørelse i klagesager vedr. told, afgifter og arbejdsgiverkontrol. Arbejdet og den økonomiske belastning for virksomhederne er fuldstændig identisk ved denne type af klagesager og ved øvrige klagesager. Denne type af tvister initieres ligeledes af SKAT og kører videre i samme klageforløb som tvister vedrørende indkomstskat og moms. Særligt omkring afgifterne (både energiafgifter og punktafgifter) opleves det hos Dansk Erhvervs medlemsvirksomheder, at SKAT indtager en yderst restriktiv holdning, hvilket i sagen natur således resulterer i flere klagesager.

Dansk Erhverv vil på den baggrund foreslå, at lovforslaget udvides, således at der sker en ophævelse af skatteforvaltningslovens § 55, stk. 2, og dermed fremadrettet vil være omkostningsgodtgørelse i klagesager vedrørende told, afgifter og arbejdsgiverkontrol.

Dansk Erhverv stiller sig naturligvis til rådighed for uddybende bemærkninger.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'JR', written over the printed name.

Jacob Ravn
Skattepolitisk chef

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Sendt til: lovgivningssoekonomi@skm.dk,
jm@jm.dk, databeskyttelse@jm.dk

27. oktober 2016

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2016-122-1190
Sagsbehandler
Bjarke Sejer Bro
Direkte 3319 3217

Vedrørende høring over § 1, nr. 9, og § 3, stk. 10-13, i forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Omkostningsgodtgørelse til skattepligtige selskaber og fonde, udskydelse af søgsmålsfristen ved klage til Folketingets Ombudsmand mv.)

Ved e-mail af 5. oktober 2016 har Skatteministeriet anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Datatilsynet skal i den anledning udtale følgende:

1. Tilsynet forudsætter, at enhver behandling af personoplysninger i forbindelse med de i lovforslaget beskrevne aktiviteter skal ske under behørig iagttagelse af den til enhver tid gældende lovgivning om behandling af personoplysninger.

Datatilsynet kan navnlig pege på følgende regler i den gældende persondatalov¹:

- Grundbetingelserne i persondatalovens § 5 om god databehandlings-skik, saglighed, proportionalitet, datakvalitet og sletning.
- Behandlingsbetingelserne i persondatalovens § 6 om almindelige personoplysninger, §§ 7 og 8 om følsomme personoplysninger, § 11 om personnumre samt § 27 om overførsel af personoplysninger til tredjelande.
- Reglerne om de registreredes personers rettigheder i kapitel 8-10, herunder
  - Den dataansvarliges oplysningspligt ved modtagelse/indsamling af oplysninger, jf. persondatalovens §§ 28 og 29.
  - Den registreredes ret til indsigt og øvrige rettigheder.
- Reglerne om datasikkerhed i §§ 41 og 42 – kravet om fornødne sikkerhedsforanstaltninger, skriftlig databehandleraftale og kontrol med databehandleren.

2. Det bemærkes for en god ordens skyld, at det følger af persondatalovens § 57, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsforskrifter, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindel-

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

se med behandling af personoplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Datatilsynet forudsætter, at tilsynet bliver hørt over eventuelle bekendtgørelser, der skal udstedes i medfør af loven, i det omfang disse har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriets Lovafdeling og til Justitsministeriets Databeskyttelseskontor til orientering.

Med venlig hilsen

Bjarke Sejer Bro

. oktober 2016

/MetLam-erst

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Omkostningsgodtgørelse til skattepligtige selskaber og fonde, udskydelse af søgsmålsfristen ved klage til ombudsmanden, overførelse af sager om fradrag for forbedring af grundværdi fra Landsskatteretten til vurderingsankenævnene, ingen omkostningsgodtgørelse ved påklage af afgørelser om godtgørelse og ved overspringelse af klageinstans i sager om ejendomsvurdering, initiativer til imødegåelse af misbrug af godtgørelsesordningen mv.) (L 28)

ERHVERVSSTYRELSEN

Dahlerups Pakhus

Langelinie Allé 17

2100 København Ø

Tlf 35 29 10 00

Fax 35 46 60 01

CVR-nr. 10 15 08 17

erst@erst.dk

www.erst.dk

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har modtaget forslaget i høring.

TER vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt for erhvervslivet. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

Kontaktperson vedr. ovenstående bemærkninger:

Per Kæmpe

Fuldmægtig

Tlf. direkte 3529 1556

E-post PerKae@erst.dk

'Fra oktober 2015 skal al regulering med direkte konsekvenser for erhvervslivet jf. Vejledning om erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger træde i kraft på en af to fælles ikrafttrædelsesdatoer hhv. 1. januar og 1. juli.'

Med venlig hilsen

Mette Marie Lamm Larsen

Stud.merc.jur., Team Jura

ERHVERVSSTYRELSEN

Ledelsessekretariatet - Team Jura

Telefon: 35291204

Mail: MetLam@erst.dk

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

31. oktober 2016

Ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Retssikkerhedspakke II) (L 28) H292-16

Skatteministeriet har den 5. oktober 2016 fremsendt ovennævnte lovforslag til FSR – danske revisorer med anmodning om bemærkninger.

Lovforslaget er efter den oprindelige høring blevet udbygget med bestemmelserne i § 1, nr. 9, og § 3, stk. 10-13.

FSR finder det retssikkerhedsmæssigt bekymrende, at mange af vurderingssagerne tvinges i vurderingsankenævnene med ministerens forslag. Det er navnlig meget betænkeligt, at ministeren ved denne manøvre forhindrer, at der i disse sager gives omkostningsgodtgørelse. Dette sker, fordi det alene er vurderingssager for Landsskatteretten, der giver ret til omkostningsgodtgørelse, mens der ikke er omkostningsgodtgørelse for sager ved vurderingsankenævnet.

FSR kan forstå ministerens ønske om at aflaste Landsskatteretten for de mange ikke principielle FFF-sager. Sagsbehandlingstiden for alle sager i Landsskatteretten er uacceptabel lang og dette udgør et væsentligt retssikkerhedsmæssigt problem for alle skatteydere. Dette retfærdiggør dog ikke, at FFF-sagerne ikke længere skal give mulighed for omkostningsgodtgørelse.

Fastholder ministeren, at sagerne skal overflyttes, må der som minimum indføres en omkostningsgodtgørelses-løsning for disse sager, således at de pågældende skatteydere ikke "straffes" dobbelt. Samtidigt bør der sikres en sagsbehandling af høj kvalitet for disse sager, således overflytningen ikke får materiel betydning for skattesagen. FSR foreslår i den sammenhæng, at der tages skridt til at sikre, at sagsbehandlingen af disse sager i vurderingsankenævnene vil have samme kvalitet som sagsbehandlingen i Landsskatteretten. Ministeren har tillige foreslået, at klagere i vurderingssager, der ønsker at gøre brug af overspringsreglen, således at sagen springer Vurderingsankenævnet og

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr 2500102295

Landsskatteretten over og går direkte til domstolene, ikke længere skal have omkostningsgodtgørelse. Forslaget er begrundet i et ønske om at begrænse antallet af overspringssager for domstolene og dermed undgå, at 10.000 vurderingssager overgår til domstolene, hvor der vil være omkostningsgodtgørelse uden en lovændring.

Side 2

Dette vil ikke nødvendigvis have den effekt, som lovforslaget forudsætter.

Set ud fra klagers synspunkt, kan det muligvis bedre betale sig at få sagen for domstolene og få den afsluttet – frem for at få den sendt ned i et vurderingsankenævn sammen med 9.999 andre sager.

Uanset hvad, vil lovforslaget medføre, at der ikke er omkostningsgodtgørelse for omkostningerne til sagkyndig assistance for resten af sagens behandling.

Forslagets formulering *"Det gælder dog ikke, hvis sagen angår vurdering i medfør af lov om vurdering af landets faste ejendomme, og sagen indbringes for domstolene efter § 48, stk. 2."* medfører imidlertid, at også sager, der verserer ved Landsskatteretten rammes af forslaget. Benytter man overspringsreglen ved disse sager, vil der ikke længere være tale om en omkostningsgodtgørelsesberettiget klagesag.

Lovforslaget rammer med denne formulering flere sager end tiltænkt, idet det ikke kun er sager omhandlende ansættelse om fradrag for forbedringer af grundværdi eller afslag om ordinær genoptagelse af samme, der rammes, men alle sager om vurdering af fast ejendom – både dem, hvor Landsskatteretten er tilvalgt og de principielle sager.

Det ses ikke af bemærkningerne til L 28, at dette er en tiltænkt stramning af reglerne for omkostningsgodtgørelse.

Med venlig hilsen

Bjarne Gimsing
Formand for skatteudvalget

Mette Bøgh Larsen
Skattechef

Fra: Karin Brinkbæk
Sendt: 25. oktober 2016 14:29
Til: JP-Proces og Administration
Emne: VS: Høring af forslag om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Retssikkerhedspakke II) (L 28) - j.nr. 15-2232670

Fra: Mette Rosenbeck [<mailto:MTR@kl.dk>]
Sendt: 25. oktober 2016 13:11
Til: JP-Lovgivning og Økonomi
Cc: Tony Gønge Nielsen
Emne: VS: Høring af forslag om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Retssikkerhedspakke II) (L 28) - j.nr. 15-2232670

KL har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen
Mette Rosenbeck

Chefkonsulent
 Økonomisk Sekretariat

Weidekampsgade 10
 Postboks 3370
 2300 København

D +45 3370 3795
 E MTR@kl.dk

T +45 3370 3370
 W kl.dk

Fra: JP-Lovgivning og Økonomi [<mailto:lovgivningoekonomi@skm.dk>]
Sendt: 5. oktober 2016 13:28
Til: Advokatrådet (samfund@advokatsamfundet.dk) <samfund@advokatsamfundet.dk>; AErådet <ae@ae.dk>; ATP <Pote@atp.dk>; Margrethe Nørgaard <Margrethe.Noergaard@Skat.dk>; Cepos <info@cepos.dk>; Cevea <cevea@cevea.dk>; Dansk Aktionærforening <DAF@Shareholders.dk>; Dansk Byggeri <info@danskbyggeri.dk>; Dansk Erhverv <hoeringssager@danskerhverv.dk>; Dansk Told & Skatteforbund <jn@dts.dk>; danske advokater <fagligt@danskeadvokater.dk>; Datatilsynet <dt@datatilsynet.dk>; Den Danske Dommerforening <JLO@domstol.dk>; DI (di@di.dk) <di@di.dk>; Domstolsstyrelsen <post@domstolsstyrelsen.dk>; Erhvervsstyrelsen <erst@erst.dk>; Finansrådet <mail@finansraadet.dk>; Foreningen Danske Revisorer <sekretariat@fdr.dk>; FSR - Danske Revisorer <mbl@fsr.dk>; JP-Foreningen af Danske Skatteankenævn (FDS) <FDS@sanst.dk>; Forsikring og pension <fp@forsikringogpension.dk>; Håndværksrådet <hvr@hvr.dk>; Investeringsfondsbranchen <hlp@ifb.dk>; KL <KL@kl.dk>; Kraka <kontakt@kraka.org>; Landbrug & Fødevarer <info@lf.dk>; Skatteankestyrelsen <sanst@sanst.dk>; Realkreditforeningen <mail@realkreditforeningen.dk>; Realkreditrådet <rr@realkreditraadet.dk>; 'info@seg.es.dk' <info@seg.es.dk>; Skatteankestyrelsen <sanst@sanst.dk>; Jesper Kiholm Andersen <Jesper.Kiholm@Skat.dk>; Heidi Junker Knudsen <HJK@SANST.DK>
Emne: Høring af forslag om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Retssikkerhedspakke II) (L 28)

Vedlagt følger høring af forslag om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Retssikkerhedspakke II) (L 28)

Høringsfristen er senest onsdag den 2. november 2016 kl. 12.00.

Skatteankestyrelsen

Skatteministeriet
Departementet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Skatteankestyrelsen
Ved Vesterport 6, 6. sal
1612 København V

Tlf. +45 3376 0909
Fax +45 3376 0808

Cvr-nr. 10 24 28 94
EAN-nr. 579 800 003 3728

www.skatteankestyrelsen.dk

Henrik Klitz
Dir. tlf. +45 33760942
Sagsnr. 15-3237887

Dato 1. november 2016

Fremsendes per e-mail til: lovgivningogoekonomi@skm.dk

Deres sagsnr.: 15-2232670

Høringssvar – del af L 28

Skatteankestyrelsen har fra Departementet modtaget § 1, nr. 9, og § 3, stk. 10-13, i forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Omkostningsgodtgørelse til skattepligtige selskaber og fonde, udskydelse af søgsmålsfristen ved klage til ombudsmanden, overførelse af sager om fradrag for forbedring af grundværdi fra Landsskatteretten til vurderingsankenævnene, ingen omkostningsgodtgørelse ved påklage af afgørelser om godtgørelse og ved overspringelse af klageinstans i sager om ejendomsvurdering, initiativer til imødegåelse af misbrug af godtgørelsesordningen mv.) (L 28) i høring.

Styrelsen har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Henrik Klitz

Fra: Jesper Kiholm Andersen
Sendt: 1. november 2016 07:38
Til: JP-Lovgivning og Økonomi
Emne: Høringssvar til forslag til ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Retssikkerhedspakke II - L28)

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Til Skatteministeriet

Høringssvar til forslag til ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Retssikkerhedspakke II - L28), j.nr. 15-2232670

SRF Skattefaglig Forening takker for det modtagne materiale og kan i den forbindelse meddele, at vi ikke har bemærkninger til det modtagne lovforslag.

Med venlig hilsen

Jesper Kiholm
Specialkonsulent
Skatterevisor / Master i skat

Beskrivelse:
srf6

SRF Skattefaglig Forening

Formand for SRF Skattefaglig Forenings Skatteudvalg

Skattecenter Tønder
Pioner Allé 1
6270 Tønder
Telefon: 72389468
Mail: jesper.kiholm@skat.dk
Mobiltelefon: 20487375

Vurderingsankenævnetsforeningen

Til Skatteministeriet

lovgivningoekonomi@skm.dk

Sekretariat:

c/o Skatteankestyrelsen
Ved Vesterport 6, 4. sal
1612 Kbh. V.

www.vurderingsanke.dk

vaf@sanst.dk

1. november 2016

Høring af forslag om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Retssikkerhedspakke II) (L 28) – ministeriets j.nr. 15-2232670.

Vurderingsankenævnetsforeningen har set lovforslaget L 28 om at der kan overføres de såkaldte FFF-sager fra Landsskatteretten til vurderingsankenævnene, og at fordelingen af disse sager vil ske i henhold til en senere bekendtgørelse.

Vurderingsankenævnetsforeningen finder denne ordning er i passende god overensstemmelse med de almindelige klagesager, hvor vurderingsankenævnene træffer afgørelse.

Med venlig hilsen

Jørn Jensen
formand